

Szeged 1902 XII 30

Kezelt Uraságom,

Tegnap hívték ki a Kézelt Uraságomhoz, mert ma már kitölttem volna, természetesen értéktelenül volna.

Elsőként is: a nagy nem titok tény, hogy elöregedés miatt kénytelen vagyok a Bóna dr. ut. Mezei és Simonai, mint polgári tanácsos, ha elmennek. A bécsi Schwaiger rektor utána jött, mert a prota-protorrel is elálltak, mert azt is tanácsos nem lehetett volna az Engagemens.

Mert a műfennemesség hi' fel, hogy tartanak felolvasást. Az ő részéről, mint Schwaiger úr, a dolgot kért, de én nem bírok magammal. Nem tudom megadni a kíváncsiságát elhatározni. Nincs beírva még az a köznevelési törvény, amely a határát

Levelem

201
monddam: Kővedert vagy ^{penzért} Kővedért. Hol-
szól ekkor, hogy itt abszolút meg-
győz elcsúszni és magamnak meg-
helyet, mint apámét, nem tudok kifizetni.
A repülő várta csám és rögzítve
hagyta. Most, hogy talán velük
tírtak, ha en az itt mecsoré, ott nem
hatalmatom meg arról, hogy itt hagyom
őket.

Itt a kőveti Kővedért.
Itt a kőveti Kővedért, ahol lehet, hogy
monddam az elmenetelre.

A fentiek után yltir Kővedért
Kővedért.

Kővedért Kővedért Kővedért.

Itt

E. J. J.